

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M. L.**, so sídlom S., Cyprus, zastúpeného JUDr. M. Š., advokátom so sídlom v B., proti povinnému **S., a.s.**, so sídlom v R., **pre vymoženie 1 615 546 USD a 3 942 409 EUR**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 Er 234/2008 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10 NcC 69/2008, rozhodol v konaní o vylúčení sudcov

t a k t o :

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Róbert Urban, JUDr. Amália Paulerová a Mgr. Kazimíra Hallová **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10 NcC 69/2008.

O d ô v o d n e n i e

V konaní, ktoré je vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10 NcC 69/2008, vzniesol povinný námietku zaujatosti voči sudcom JUDr. Róbertovi Urbanovi, JUDr. Amálii Paulerovej a Mgr. Kazimíre Hallovej, ktorí majú rozhodovať o námietke zaujatosti vznesenej povinným vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3 Er 234/2008 proti sudkyňi Mgr. Renáte Krajčiovej. Na odôvodnenie námietky zaujatosti povinný uviedol, že namietaní sudcovia Krajského súdu v Žiline boli „dňa 17.9.2008 v kontakte s osobami konajúcimi za oprávneného a so zástupcami oprávneného“, z ktorého dôvodu má pochybnosti a obavy o ich nezaujatosti.

Namietaní sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Róbert Urban, JUDr. Amália Paulerová a Mgr. Kazimíra Hallová vo vyjadrení k námietke zaujatosti zhodne popreli existenciu okolností, so zreteľom na ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí a uviedli, že nemajú žiadny osobný vzťah k účastníkom, k zástupcom účastníkov, ani

k veci, ako i popreli pravdivosť tvrdenia povinného, že sa dňa 17. septembra 2008 kontaktovali s osobami konajúcimi za oprávneného.

Opodstatnenosť námietky povinného o zaujatosti sudcov Krajského súdu v Žiline JUDr. Róberta Urbana, JUDr. Amálie Paulerovej a Mgr. Kazimíry Hallovej posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 16 ods. 1 O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z toho, že sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.).

Účelom ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Sledovanému cieľu zodpovedá aj právna úprava tej skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou určitý právne významný vzťah sudcu, a to buď k veci (kedy má sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (o taký vzťah ide vtedy, ak sudca má k účastníkovi konania určitý osobný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) a napokon k zástupcom účastníkov konania.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998). I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku

z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti povinným vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci jeho osobný názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti účastníka o vzťahu sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že účastník pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p.

Existencia niektorej z okolností relevantných z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. nebola v danom prípade zistená. Základom pre vylúčenie sudcu môžu byť vždy len objektívne existujúce zákonné dôvody; na nepreukázané a nedoložené tvrdenia nemožno v konaní o námietke zaujatosti sudcu prihliadať.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., nevyhovelo vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že namietaní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková